

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Secvnda Pars Mirabilis Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar

Puente, Luis de la

Pragæ, 1688

Licentia Ordinarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38666

quod integritas, probitasque vita, DEO occasionem prehuiisse videatur, ut familiarius cum quibusdam ageret, & se suaque ipsis communicaret, qui jam se totos DEO, divinisque mancipassent. Ut proinde supposita integritate vitae & congruentia, quam habere necesse est id, quod revelatur, non sit rationabile cogitare, DEUM hodiisque non agere cum amicis suis, quod semper egit cum ijs, qui anterioribus seculis vixerunt. Limitem autem praefigere divinis reyelationibus, vel eas concernere, quod sint multae, non caret impudentiam quadam animi, etiamque judicio suo, qui eousque progreditur, videtur taxare velle Deo favores & gratias; cum tamen constet, quod delicia ipsius sint cum filiis hominum, atque, ut a Salomone dictum novimus, sit cum simplicibus sermocinatio ejus. (Proverb. c. 3.)

Reyelationibus privatis non est fides, & pia credulitas neganda, dum eas asserat, qui à vita, ad omnem prudentiae & probitatis legem compositae, integritate fuit conspicuus. Attollenda vero est cogitatio ad id, quod infinitae consuetum est bonitati, ut sepe, ita loquendo, erga suos amicos expectaret, arcana illis sua manifestando: non autem sinendum, ut terre impaeta vilescat, quasi oppressa à magnitudine & multiplicitate revelatorum mysteriorum.

Inter commendabilia, qua ad fidem reyelationibus adhibendam requiruntur, non est postremum, si acceptentur absque illatum affectione, & silentio premantur, absque earundem propalatione; quin immo cum desiderio, ne divulgantur, evitando per secretum laqueos, quorum praebere occasionem potest applausus hominum, observationem, quam Divini favores conciliant. Id quod idem Thyræus ponderavit in Sancta Matre nostra Hildegarde, quam Prælatorum adigere oportebat imperio, ut collatas sibi à Deo gratias manifestaret: qua in re quoque, circumspectissime agendo, excelluit magnus Arsenius, Magister Principum Arcadij & Honorij, filiorum Theodosii Senioris. Quodsi quandoque necessitate compellebatur ad propalandas DEI reyelationes, referebat illas tanquam alteri cuiquam, non vero sibi factas. Atque Sancta Lidwina idem facere studuit, ut eas non aperiret, nisi Superiorum, & sepe DEI urgente mandato, cui propterea hæc Sancta dicere solebat: *Sufficit enim mihi gratia tua.* Taciturnitas autem ista, in non prodendis reyelationibus, efficax est non solum vita perfectæ argumentum, sed etiam veritatis, quam continent. Jam qui attenta & matura cum consideratione legerit Vitam Venerabilis Dominæ Marinæ de Escobar, tot reperiet testimonia, ipsam non aliter processisse, quot fuerunt reyelationes, in quibus se Deus illi manifestabat. Quæ in prima parte extant mirum in modum concordant cum ijs, qua de ipsius perfectione, & felici obitu in hac secunda referuntur, & faciunt, ut absque hæsitatione pronuntiandum sit, nihil in ea tota reperiri, quod discrepet à mysterijs Sanctæ nostræ Fidei, bonis moribus, aut doctrina Patrum Ecclesiæ; quin potius præclara motiva, ad Deum in ipsius creaturis laudandum, quas summis dignatur exornare gratijs. Quocirca dignum judico esse hunc Librum, ut petita pro eo facultas concedatur. Ita sentio, in nostro Conventu Sancti Martini. Madriti 26. Aprilis, Anno 1672.

Fr. Benedictus de Salazar.

LICENTIA ORDINARII.

Nos Docto[r] Franciscus Forteza, Abbas S. Vincentij de la Sierra, Prælatus in Sancta Ecclesia Toletana, ac Vicarius Madriti, & per adnexum territorium, hisce, quantum ad nos spectat, damus licentiam, ut possit typis mandari ac vendi liber, cuius titulus est: Secunda Pars Vitæ Venerabilis

:(): 2

Domine

L
L
Domine Marina de Escobar, conscriptus à P. Andrea Pinto Ramirez Societatis Jesu: quandoquidem ex Censura P. Fr. Benedicti de Salazar, in Congregatione Conceptionis Beatissimae Virginis Theologi, Ordinis S. Benedicti, ad quem à nobis fuit remissus, constat, nihil in eo Sanctæ Fidei Catholice, & bonis moribus contrarium contineri. Madriti 28. Aprilis, Anno 1672.

Doctor Franciscus Forteza.

Ex Ejusdem mandato

Joannes Baptista Sanz Bravus.

APPROBATIO

Reverendissimi P. Magistri Fr. PETRI de OVIEDO,
Decani Universitatis Salmanticensis, Generalis quondam
Ordinis S. Bernardi, Theologi Regij in Regia Congregatione
Immaculatae Conceptionis.

Magna cum admiratione legi Secundam Partem mirabilis Vitæ Venerabilis Virginis Dominæ Marina de Escobar Vallisoletanæ, desumptam ex his, quæ illa ipsa ex mandato suorum Patrum Spiritualium annotavit, nec non ex actis in prodigio ipius obitu, scriptam ab Admodum Reverendo P. Andrea Pinto Ramirez Societatis Jesu, quondam Sacrae Scripturæ interprete, in Regio suo Colegio Salmanticensi. Quodsi magna fuit admiratio, incomparabiliter major est difficultas in danda mea censura, de tam pretioso & egregio opere. Neque enim ignoro, quod monet Apostolus Gentium ad Corinth. i. *Animalis homo non percipit ea, quæ sunt spiritus DEI*, quemadmodum & illud, quod Divinus nos docet Magister per S. Joannem Evangelistam cap. 3. *Qui de terra est, de terra loquitur*. Consequenter igitur infero, me, qui parum admodum sum veritus, nulliusque experientiarum, & prolsus ex pershujusmodi raptuum, revelationum, & abalienationum à sensibus, ac celestium gratiarum, quales in prædicto libro recensentur, non posse de ijs ferre censuram, aut lydium agere lapidem, ad explorandum hujus auri valorem, atque taxandum, ut ejus censetur esse pretij & estimationis, quam meretur. Sanè Apostolus capite 12. citatæ epistolæ nobis declaravit, quibus conveniat, & communicetur donum discretionis spirituum, quod liberalis DEI dextera impertiri consuevit: *Alij discretio spirituum*; dum addidit: *Quis hominum novit, quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in eo est?* Ita ea, quæ sunt DEI, nemo novit, nisi spiritus DEI. Spiritus DEI, seu qui hujus, ex ejusdem misericordia & gratia, fit particeps, id attentare potest, ut investiget, ac persintetur spiritum DEI, in Sanctis ejus re lucentem. Sed quæro: *Quis est hic, & lumen eum?* Eccles. c. 1.

Nihilominus timore & tremore positis me huic pelago, quod heroicæ, sublimium & supernaturalium gratiarum provectæ favonijs, fulcare consueverunt animæ, committam; cùm inevitabili ad id compellar Regij Consilij mandato, prætereaque animum mihi addant illa Regij Psalmographi verba: (Ps. 70.) *Quoniam non cognovis literaturam*. Verum est, ait ad Deum, me destitutum esse eruditione, doctrina, & intelligentia sacrarum literarum, sed appello ad potentiam, & infinitam virtutem tuam, qui scis ac potes profundere dona, adornare animas, easque tuis replere gratiæ, excedentibus captum humanum. *Quoniam non cognovi literaturam, introibo in portas*